

[Aksel Larsen.]

Vi skal stille de Penge til Raadighed, det hele koster, vi skal ikke alene klare de Udgifter, der er, men oven i Købet en Del af jeres Profit: I faar overhovedet ingen Risiko ved det. I kan risikere at faa lidt mindre Profit, end I ellers vilde have faaet, men til Gengæld er det risikofrit, og kan I ikke klare det bagefter, skal vi nok tage det — det kommer man simpelt hen til, for de kan jo rende fra det. Men paa de Betingelser synes jeg ikke, det offentlige kan gennemføre en saadan Nybebyggelse. Jeg vil naturligvis ogsaa subsidiært være Tilhænger af, at man ikke solgte Grundene for en fast Sum, men for en vis aarlig Forrentning af den til enhver Tid gældende Grundværdi, som der er talt om fra det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen og det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersens Side. Men jeg er i højere Grad Tilhænger af, naar man endelig stiller sig paa det Standpunkt, at det offentlige skal finansiere det, at det offentlige da selv tog sig af Sagerne og selv byggede, saa vilde det i alt Fald risikere mindre og tabe mindre, end det taber paa denne Maade.

Jeg tror, det er de væsentligste Betragtninger, jeg er i Stand til at fremføre paa Grundlag af et Kendskab til Projektet, som uden min egen Skyld ikke er alt for indgaaende. Jeg vil kun tilføje, at hele den mærkelige Maade, hvorpaa dette Projekt er blevet født og forberedt saa at sige i Dølgemaal, og den noget mærkelige Maade, hvorunder det har faaet sin Gang gennem Folketinget, faar en til at nære yderligere Mistillid.

Jeg kan ikke tilbageholde en Udtalelse om, at for mig ser det ud, som om denne saakaldte Sanering af et gammelt Kvarter i København, af Huse, der — det skal Guderne vide — trænger til at blive revet ned, gennemføres, ikke af Hensyn til Beboerne, ikke af Hensyn til Byen, ikke af Hensyn til, at der skal nogle ledige Hænder i Arbejde, men af Hensyn til, at nogle Byggespekulanter og nogle Entreprenørfirmaer skal tjene nogle Penge.

Man kan ikke med sin bedste Vilje faa andet Indtryk, naar man ser paa, hvordan det hele bliver udformet, naar man tænker paa, hvordan Magistraten har forberedt Sagen. Hvad har man gjort? Man har lavet et meget daarligt Kort over, hvordan man kunde tænke sig Gadeføringen i Fremtiden, og saa har man givet sig til at forhandle med forskellige Kapitalister og Byggespekulanter: Hvilke Grunde kunde I tænke jer at bygge paa, paa den Betingelse, at det offentlige betaler det hele og I ikke

faar andet at gøre end at være Entreprenører, forestaa Arbejdet og saa indkassere Profitten? Det har man gjort. Der skal paa et af de omtalte manglefarvede Kort have været nogle blaa og grønne Numre, som sagde noget om, hvilke Spekulanter man kunde tænke sig at sælge Grundene til. Desværre kender jeg ikke Kortene og heller ikke den Fortegnelse, der maa antages at være fulgt med, og som modsvarer disse Numre. Det kunde ellers være interessant for Offentligheden at faa Indblik i, hvem det er, der skal favoriseres paa disse ualmindelig gode Betingelser. Men det interessante er, at man har kun i meget ringe Grad henvendt sig til dem, der bor dernede eller har Grunde dernede, og spurgt, om de vilde bygge, om de vilde beholde deres egne eller købe andre Grunde.

Jeg staar ikke her for at tale Grundejerners Sag, det er der tilstrækkeligt mange her i dette høje Ting, som er langt bedre i Stand til end jeg, men det forekommer mig noget mærkeligt, at Magistraten har henvendt sig til nogle af de allerstørste Grundejere dernede, til de største Kapitalister, der havde bestaaende Interesser i Kvarteret, og forhandlet med dem og ikke med nogen som helst andre — det havde ingen Interesse. Og saa har man — uden at man i øvrigt nede i Kvarteret kunde faa noget at vide — fordelt Kortene, saa har man paa Forhaand solgt Grundene og afgjort, hvad der skal ske, uden at hverken Kvarterets Beboere eller Kvarterets smaa Grundejere eller Kvarterets handlende eller Offentligheden har kunnet faa nogen som helst Besked.

Tilmed har man saa den Dristighed paa Raadhusets Kontorer at fortælle til hvem man kan komme til at snakke med om Sagen, at det er dog forfærdeligt, at denne Sag skal møde saa stor Modstand paa Rigsdagen, og nu skal det vise sig, om dansk Demokrati duer til noget; hvis denne Sag ikke gennemføres saadan, som det passer Magistratsembedsmændene, saa har det vist sig, at dansk Demokrati ingenting duer til! Det er Tonen paa Raadhusets Kontorer. Altsaa, hvis denne Sag, som — man faar undskyldte mig Ordet — i hvert Fald lugter af Korruption, ikke kan gennemføres, saa har dansk Demokrati ikke bestaaet sin Prøve! Dansk Demokrati er vel rejst, naar det har saadanne Embedsmænd til, ud fra en saadan Tankegang at forberede og gennemføre en saadan Sag!

Dette er Begrundelsen for, at vi ikke vil stemme for dette Lovforslag. Vi har ikke noget imod, at der bliver sat Arbejde i Gang, men det beklagelige er, at ved Lov-